

*Pórtico
do Paraíso*

IX Festival Internacional de Música de Ourense

TRADUCCIÓN
Beatriz Varandas
Conchi da Silva

CORRECCIÓN TEXTOS
Beatriz Varandas

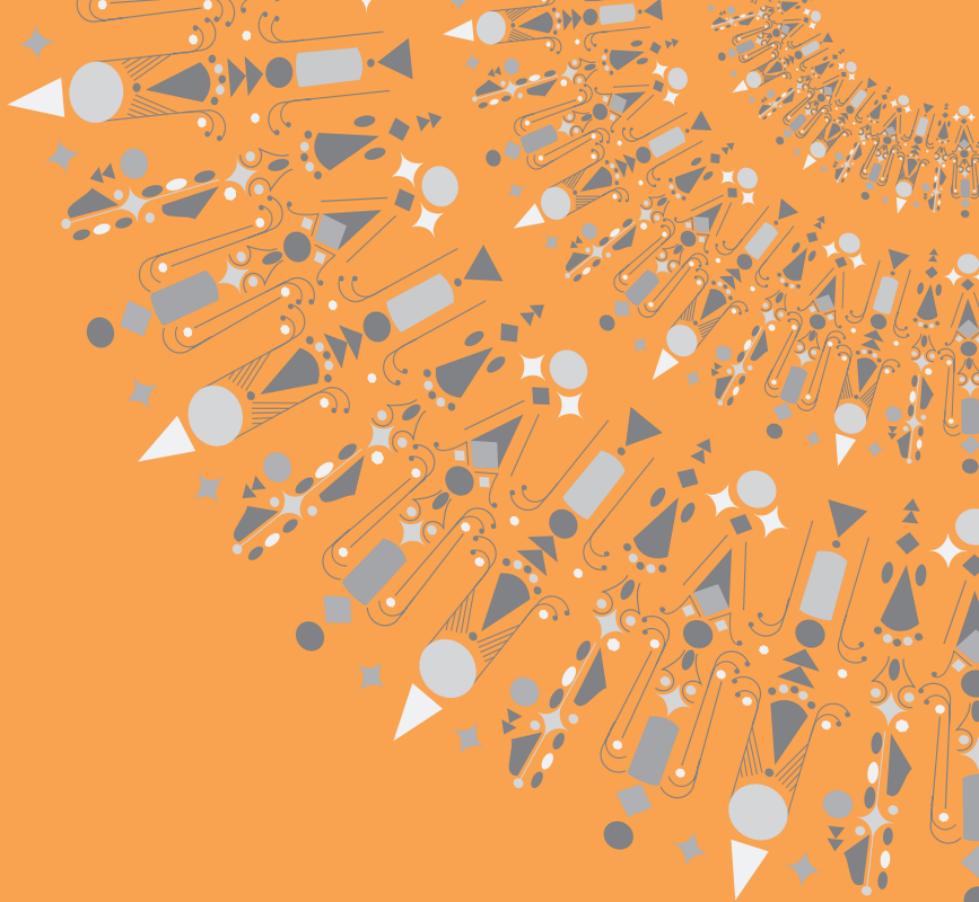
TEXTOS SALAS
Antonia García

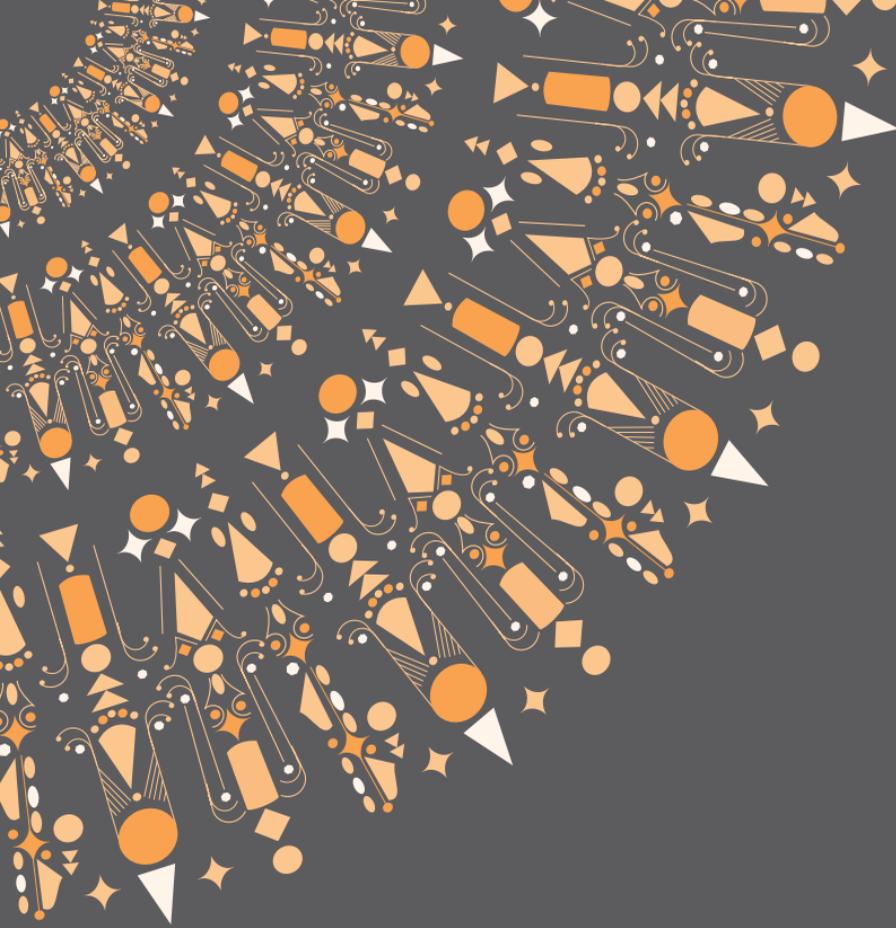
FOTOS SALAS
NOLATIPICAFOTO

DESEÑO E MAQUETACIÓN
Ana Zon by Drúmbalo

IMPRESIÓN
Imprenta da
Deputación Provincial

Depósito legal: OU 25-2016

Pórtico **M**
do Paraíso

IX Festival Internacional de Música de Ourense

do 4 ao 13 de marzode 2016

Chega o festival Pórtico do Paraíso á súa novena edición e faino gozando de plena saúde, medrando en contidos, en espazos e en oferta musical como garante de cumprimento dos obxectivos marcados cando vía a luz por primeira vez este proxecto cultural.

O seu carácter internacional queda expresado coa presenza de músicos de Francia, Hungría, Italia, Portugal e España, onde tamén está presente Galicia coas arpas de Manuel Vilas.

Música e intérpretes de primeiro nivel en lugares excepcionais como a nosa Catedral, a igrexa de Santa María Nai ou o Museo Arqueolóxico e que nesta edición ábrese á provincia coa presenza en San Pedro de Rocas e no mosteiro de Celanova. En definitiva, música e patrimonio danse a man para medrar xuntos e para amosar canto de bo ten o noso Ourense, este Ourense perdurable ao que se refería Vicente Risco.

Ourense foi sempre lugar onde a cultura tivo e ten unha presenza especial na vida desta cidade, unha cultura que nos engrandece como persoas, que contribúe a conformar unha personalidade rica e plural, crítica e solidaria á vez.

Este programa é un programa que responde a eses criterios, aberto á participación da cidadanía, pensado para as persoas, que son o noso obxectivo final. O Concello ao que me honro en representar ofrece este festival desde un compromiso coa calidade e co desexo de contribuír a facer da nosa cidade cada día un lugar mellor.

Jesús Vázquez Abad / ALCALDE DE OURENSE

O vindeiro 4 de marzo comeza en Ourense a IX edición do Festival Internacional de Música de Ourense “Pórtico do Paraíso”, no que, entre os días 4 e 13, tanto solistas como grupos de excelente calidade deleitarannos con sons especiais traídos dende séculos atrás ata a actualidade, podendo gozar de pezas cheas de mestría interpretadas por virtuosos que rara vez temos a ocasión de escoitar na nosa provincia.

O festival, que naceu no ano 2008, cada ano incrementa a súa oferta, tanto de concertos coma de diversas actividades paralelas, achegando nesta ocasión as clases maxistras de Manuel Vilas ou LaReverdie no Conservatorio de Música de Ourense.

Esta é unha edición especial, dado que o Festival acada unha nova dimensión coa celebración de dous concertos fóra da cidade, ao incorporar no seu programa dous lugares emblemáticos e de gran valor patrimonial, como son San Pedro de Rocas (Esgos) e San Salvador (Celanova), que estou convencido de que aportarán valor engadido aos concertos.

Desde a Deputación de Ourense apoiamos todas aquelas iniciativas que contribúan a reforzar o noso patrimonio e fortalezan o compromiso pola conservación da tradición e da cultura a través da excelencia artística e musical, e este Festival é unha

magnífica mostra que, á parte da música, permite reivindicar o patrimonio monumental da nosa benquerida provincia.

Só me resta felicitar os organizadores polo seu entusiasmo e bo facer, ao achegarnos esta realidade cultural, e animar a todos os asistentes a que gocen da hospitalidade da nosa xente e das excelencias patrimoniais, paisaxísticas e gastronómicas das nosas fermosas vilas.

Parabéns!!!

Manuel Baltar
PRESIDENTE
DA DEPUTACIÓN
DE OURENSE

No mes de marzo, Ourense acolle o Festival Internacional de Música Pórtido do Paraíso. Acadamos así a IX edición deste certame que xa se converteu nunha destacable data dentro do noso ciclo festivo anual.

Belén Iglesias Cortés
CONCELLEIRA DE
CULTURA

O título que dá nome a esta cita, Pórtico do Paraíso, é un interesante concepto mediante o cal nos podemos facer unha idea do que atoparemos no festival. Por un lado, calidade artística, a través de sete concertos con músicos de excepcional reputación nas súas traxectorias, que nos conducirán a viaxes que van desde a música medieval ata pezas máis contemporáneas. Por outro lado, espazos únicos para ver estes concertos, que conforman escenarios de luxo para acompañar a música. A Catedral, a igrexa de Santa María Nai ou o Museo Arqueolóxico son exemplo disto.

Ademais, no cartel desta edición contamos con dúas novas sedes de

concertos que son o mosteiro de San Pedro de Rocas, en Esgos, e o mosteiro de San Salvador, en Celanova. Estes lugares engádense a outros anteriormente mencionados da cidade. Como poderemos comprobar, Ourense e patrimonio son dous termos combinados cunha perfecta harmonía, e que ofrecen un resultado de excelencia cultural.

Quero agradecer sinceramente o apoio da Deputación Provincial, que este ano se suma ao Pórtico do Paraíso, ademais da Xunta de Galicia. E, por suposto, felicitar os organizadores por esta oferta que contribúe a ensanchar o catálogo cultural da cidade.

Esta IX edición está marcada pola novidade que representa a programación de dous concertos do Festival por vez primeira fóra da cidade. Unha anhelada idea que por fin ve a luz primeiro en Esgos, no propio eremitorio de San Pedro de Rocas, co atractivo *ensemble* medieval de **Emilio Villalba** e **Sara Marina** ao que se une a voz de **Clara Campos**, co amor medieval como fio condutor. Despois, na igrexa do Mosteiro de San Salvador de Celanova, co acreditado coro de cámara portugués **Capella Duriensis**, dirixido polo organista e compositor inglés **Jonathan Ayerst**, cun variado programa que inclúe desde gregoriano ata música do noso século.

Pero o primeiro é o primeiro e a presenza do premiado coro de cámara francés **Les Éléments** na nosa Catedral, dirixido polo insigne **Joël Suhubiette**, marca unha inauguración de categoría. O seu orixinal e ecléctico programa de polifonías españolas e portuguesas de onte e de hoxe encaixa á perfección co espírito do noso Festival, entendo que tamén orixinal e, por suposto, ecléctico.

En Santa María Nai recibimos de novo os espectaculares guitarristas húngaros **Katona Twins**, presentes na fantástica clausura da primeira edición. Volven facendo un programa con grandes autores. Tamén en Santa María Nai acollemos o consagradísimo *ensemble* medieval italiano laReverdie, cunha antoloxía dalgúns dos estilos musicais máis emblemáticos da Francia e Italia de finais do século XIII e principios do XV.

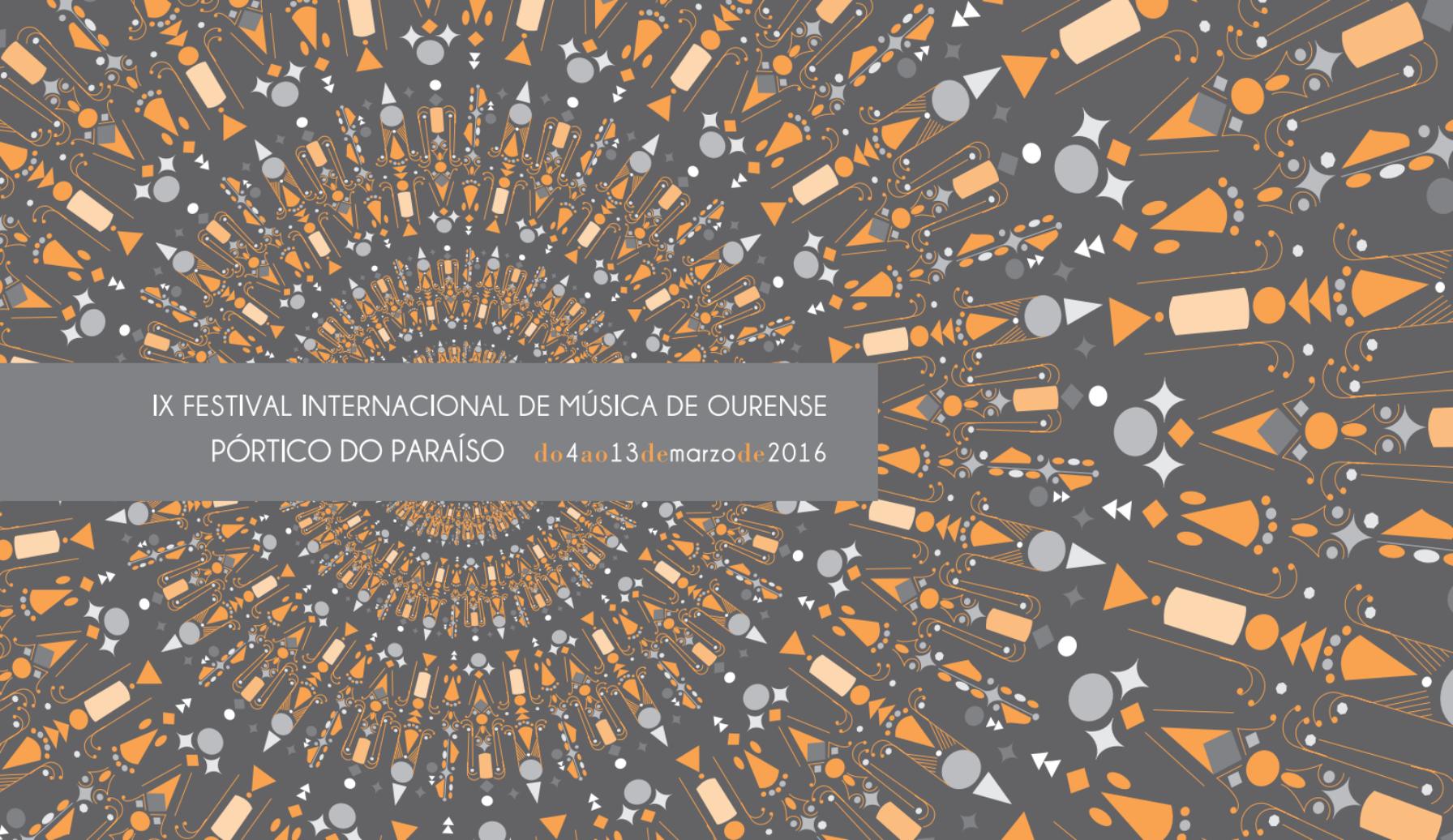
No Museo Arqueolóxico, o noso querido arpista santiagués **Manuel Vilas**, todo un referente na arpa antiga, ofrécenos un programa que mostra as orixes da música para arpa hispanoamericana.

Clausuramos no Principal co afamado e recoñecido quinteto de metais valenciano **Spanish Brass Luur Metals**, cun programa ecléctico que pecha o círculo aberto na Catedral.

A conferencia de **Cecilia Rodrigo** no Liceo sobre a vida e obra do seu distinguido pai e os encontros no Conservatorio con Manuel Vilas e laReverdie completan a programación deste noveno Festival, coma sempre, pensado para facer gozar o seu público.

Juan Enrique Miguéns
DIRECTOR ARTÍSTICO do
FESTIVAL PÓRTICO
DO PARAÍSO

IX FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE OURENSE
PÓRTICO DO PARAÍSO do 4 ao 13 de marzo de 2016

CONCERTO INAUGURAL LES ÉLÉMENTS

coro de cámara (Francia)

venres 4 marzo 21:00h

Catedral de Ourense | Entrada libre

SEGUNDO CONCERTO

Solicitar invitación en info@porticodoparaiso.com

EMILIO VILLALBA e SARA MARINA

ensemble medieval (España)

sábado 5 marzo 17:00h
18:00h

Mosteiro de San Pedro de Rocas, Esgos 19:00h

TERCEIRO CONCERTO

KATONA TWINS GUITAR DUO

dúo de guitarras (Hungría)

domingo 6 marzo 20:30h

Igrexa de Santa María Nai | Entrada libre

CONFERENCIA

CECILIA RODRIGO

75 años con el concierto de Aranjuez.

El otro Joaquín Rodrigo: proceso

compositivo de un músico ciego.

luns 7 marzo 20:30h

Liceo | Entrada libre

CUARTO CONCERTO MANUEL VILAS

arpa de dúas ordes (España)

mércores 9 marzo 20:30h

Museo Arqueolóxico | Entrada libre

QUINTO CONCERTO

LAREVERDIE

ensemble medieval (Italia)

venres 11 marzo 20:30h

Igrexa de Santa María Nai | Entrada libre

SEXTO CONCERTO

CAPELLA DURIENSIS

coro de cámara (Portugal)

sábado 12 marzo 19:30h

Mosteiro de San Salvador, Celanova | Entrada libre

SÉTIMO CONCERTO

SPANISH BRASS

LUUR METALLS

quinteto de vento metal (España)

domingo 13 marzo 19:00h

Teatro Principal | Entrada de pagamento

CORO DE CÁMARA (FRANCIA)

LES ÉLÉMENTS

venres 4 marzo 21:00h | Catedral de Ourense | Entrada libre

LES ÉLÉMENTS

Tras a súa creación en 1997 Les Éléments, dirixido polo seu fundador Joël Suhubiette, posicionouse en poucos anos como un dos principais protagonistas da actividade coral en Francia. En 2005, a Académie des Beaux-Arts de Francia outorgoulle o premio Liliane Bettencourt ao mellor canto coral e, un ano máis tarde, foi nomeado conxunto do ano na cerimonia das Victoires de la Musique Classique. O coro actúa nos máis prestixiosos escenarios franceses, ademais de asistir en múltiples ocasións como convidado a Canadá, Estados Unidos, Líbano, Exipto, España, Alemaña, Italia, Grecia, Gran Bretaña, Suíza, Países Baixos e Tunes, entre outros.

Colaboran periodicamente coa Orchestre National du Capitole de Toulouse e coa Orchestre de Chambre de Toulouse. Desde 2008 é coro convidado da Opéra Comique de París, do Théâtre des Champs-Élysées e da orquestra Le Cercle de l'Harmonie para realizaren producións escénicas.

Les Éléments ten varios CD editados polas discográficas L'Empreinte Digitale, Hortus, Virgin Classics e Naïve.

O coro ten un convenio co Ministère de la Culture et de la Communication, e recibe apoios do banco francés Société Générale, da École d'économie de Toulouse e da Fondation Daniel et Nina Carasso.

JOËL SUHUBIETTE , dirección

Joël Suhubiette dedica o esencial da súa actividade ao Ensemble Jacques Moderne e ao coro de cámara Les Éléments.

Tras finalizar os estudos no Conservatorio de Toulouse, apaixonouse rapidamente polo repertorio coral. Debutou cantando con Les Arts Florissants e despois coñeceu a Philippe Herreweghe e as súas agrupacións musicais, a Chapelle Royale e o Collegium Vocale Gent, cos que cantou durante uns doce anos. Gravou máis de vinte discos para Virgin Classics, Hortus, Calliope, Ligia, Naïve e Empreinte Digitale.

Aínda que se sente particularmente apegado ao repertorio *a cappella*, Suhubiette tamén interpreta oratorios e cantatas con varias orquestras francesas e dirixe óperas, no festival de Saint-Céré, na Opéra de Massy e na Opéra de Dijon.

Desde 2006 é director musical do festival Musiques des Lumières de l'Abbaye-école de Sorèze.

En 2014 foi nomeado Oficial das Artes e as Letras de Francia.

LES ÉLÉMENTS
PROGRAMA

IBERIA, polifonías españolas e portuguesas de onte e de hoxe.

PARTE I (30 min)

Codex Las huelgas (ca. 1300)

Ex illustri Fa fa mi fa / Ut re mi ut

Afonso X O Sabio (1939-2012)

Cantigas de Santa María: Sancta Maria, Strela do dia

Jonathan Harvey (1939-2012)

Un éxtasis de alta contemplación (1975)

Sobre un texto de San Juan de la Cruz (1542-1591)

Tomas Luis de Victoria (1548-1611)

Alma Redemptoris mater

Gloria da Misa Alma Redemptoris

Super Flumina Babilonis

Iván Solano (1973)

*Cielo arterial (2015)**

Sobre un texto de Catherine Peillon

PARTE II (35 min)

Llibre vermell de Montserrat (século XIV)

O Virgo splendes hic in monte celso

Cancionero de Upsala (1556)

E la Don Don Verges Maria

Francisco Guerrero (1528-1599)

Canciones y villanescas espirituales

Juycios sobre una estrella

O grandes pazes

Filipe de Magalhães (1571-1652)

Vidi Aquam

Manuel Cardoso (1566-1650)

Lamentatio (Lamentación e responso de Xoves Santo)

António Chagas Rosa (1960)

*Lumine Clarescet (2015)**

Sobre un texto das Prophéties de la Sybille de Cumes

* Encarga de Les Éléments

CATEDRAL DE SAN MARTIÑO

Aínda que hai discrepancias sobre a data de inicio das obras de construción, é seguro que o altar maior foi consagrado no 1188, como consta no documento que, xunto coas reliquias de San Martiño, traídas desde Tours, foi gardado nunha das cinco columnas que lle servía de soporte. Parecen suscitar menos polémica as datas do seu remate (1218-1248). Malia que ten base románica, a catedral medra coa historia e ao ritmo da cidade que a alberga, e chega a ter ata catro consagracións, a última en 1966.

Hai tres espazos que non deben pasar inadvertidos para o visitante: a capela do Santo Cristo, construída entre os séculos XVI e XVIII, na que destaca o baldaquino que acolle a figura do Crucifixo. É esta unha imaxe gótica que, segundo a tradición, é unha das copias que Nicodemo fixo de Xesús morto cando o baixou da cruz. A capela é coma un xoieiro, recuberta de madeira policromada con ornamentación vexetal, columnas salomónicas e relevos da Paixón.

O Pórtico do Paraíso merece tamén especial atención por ser unha das obras máis fermosas da catedral. Da primeira metade do século XIII, foi comparado, con desvantaxe para el, co de Compostela. Para algúns ten valores propios de idealización e serenidade na tradición gótica de obras francesas e burgalesas. É a transición en pedra do bíblico Xuízo Final, explicado dun xeito moi minucioso.

O retablo do altar maior é do século XVI, de Cornelis de Holanda, decorado con escenas da vida de Xesús, a Virxe e San Martiño. Destacan as 36 figuras de pequena talla colocadas entre as columnas. Están pintadas de branco e representan santos e personaxes do *Antigo Testamento* ataviados e cubertos seguindo a moda flamenga do 1500.

ENSEMBLE MEDIEVAL (ESPAÑA)

EMILIO VILLALBA e SARA MARINA

17:00h | Mosteiro de
sábado 5 marzo 18:00h | San Pedro de Rocas,
Esgos

19:00h

Solicitar invitación en info@porticodoparaiso.com

Emilio Villalba / arpa gótica, viola de teclas, gaiterna e cítola

Sara Marina / *organetto*, lira e *clavisimbulum*

Clara Campos / canto

EMILIO VILLALBA e SARA MARINA

Emilio Villalba. Naceu en Sevilla unha noite de xuño de 1976: “Recuerdo, que de pequeno, mis padres me compraban, el primer día de vacaciones en la playa, un cuaderno y una caja de rotuladores. Prácticamente no conservo ninguno de esos dibujos. Pero lo que sí me acompaña desde entonces, es el entusiasmo y el interés por seguir dibujando.”

Empezou a súa andaina musical cun pequeno piano de xoguete, cando tiña tres ou catro anos. Desde entón acompaña a inquietude e a necesidade de facer e tocar música.

Especializouse ao longo da súa carreira musical na interpretación e estudo de instrumentos históricos como o oud árabe, o saz turco, a arpa medieval, a zanfona, a viola, o salterio, a viola de

teclas, a cítola, a guiterna...Cada un ten a súa propia linguaxe sonora e transmiten emocións diferentes.

Como ilustrador de libros, de videoxogos e de *apps* interactivas infantís, diseña el mesmo os seus propios traballos discográficos, así como cartelería para eventos e festivais de música medieval.

Sara Marina. Cordobesa de nacemento e sevillana de adopción, é unha namorada da historia de Al-Ándalus, das súas lendas, música e cultura.

É pianista e investigadora de percusións tradicionais, como o duff, o riq, o pandeiro cadrado, a darbouka ou o bodhrán e intérprete de instrumentos de tecla medievais como o *clavisimbulum*, o clavicordio e o *organetto*, e a lira xermánica.

É tamén artesá téxtil e realiza deseños de temática medieval e musical para complementos.

Clara Campos. Naceu escoitando os fandangos de seu avó paterno e a ópera de seu avó materno. Desá fusión só podía saír unha lírica admiradora do flamenco con ganas de cantar calquera xénero que permita vibrar e crecer.

Encántalle desenvolverse como cantante e actriz. Emociónase cantando fados, música clásica, *zéjeles* andalusís, *muwaxahas* e romances sefardís.

Emilio e Sara editaron dous CD: un deles, *Música para princesas, dragones y caballeros*, con música medieval para nenos e o outro, *El doncel del mar*, con melodías medievais de toda Europa.

EMILIO VILLALBA e SARA MARINA

PROGRAMA

Leys d'amors

cancións de amor medieval

(30 min)

1. Sac Pislast

(danza instrumental anónima, século XIII) (ca. 1300)
Comeza a primavera e as neves inician a súa retirada nas afastadas terras do norte de Europa. Celébrase con festas e danzas á calor das fogueiras.

2. Under der Linden (Walther von der Vogelweide, século XIII)

Uns mozos amantes atópanse e abrázanse á sombra dun tileiro, para falar do seu amor.

3. Puisque m' amour (John Dunstable, séculos XIV-XV. Instrumental)

“O amor fíxome prisioneiro.”

4. Puncha la Rosa (canción anónima sefardí)

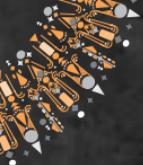
No ámbito rural tamén circularon moitas pequenas cancións de amor imposible, de autores anónimos. A tradición sefardí conservou boa parte delas.

5. Je vivoie liement (Guillaume de Machaut, século XIV)

Típica canción que reflicte a idea máis sutil e refinada do “amor cortés”: os amantes deséxanse pero néganse a atoparse, para avivar aínda máis o desexo e a paixón.

6. Ductia (danza instrumental anónima, século XIII)

Pequena danza anónima a dúas voces.

SAN PEDRO DE ROCAS

Moi posiblemente o mosteiro de San Pedro de Rocas existise xa como asentamento dalgún tipo de vida eremítica desde finais do século IV. O ano 573 é o que aparece, con todo, na lápida que algúns consideran a carta fundacional do mosteiro e que se conserva no Museo Arqueolóxico de Ourense. A data e o texto da estela dan testemuño da existencia dun primitivo cenobio de carácter talvez familiar que, aínda sen intención construtiva articulada, contaba cunha serie de covas naturais a modo de celas para o illamento dos eremitas e organizaba a vida ao redor dun espazo empregado para diferentes actividades comunitarias. Estivo ocupado con regularidade ata o século VIII cando, coincidindo coas incursións árabes en terras galegas, foi abandonado.

Abandonado e en ruínas topou con el, durante unha cacería, o cabaleiro Xemunde quen iniciará a recuperación da actividade conventual. Baixo a protección do rei Afonso III, a partir do ano 900, comeza unha nova etapa que vivirá o máximo esplendor no século XII coincidindo coa dinamización monacal da Ribeira Sacra.

A primitiva construción adaptárase á nova vida monástica regular que se está a desenvolver. A igrexa, único exemplo de edificación rupestre que existe en Galicia, consta de tres naves cubertas con bóvedas de canón que rematan en tres ábsidas semicirculares. Un lucernario, aberto no segundo tramo da nave central, ilumina cenitalmente o recinto. Para cubrir as necesidades de espazo do mosteiro constrúese no século XIII, diante da fachada románica, unha nave transversal que presenta o chan cuberto de sepulcros antropomorfos escavados na rocha.

Destaca, no exterior, a espadana de finais do XV que se ergue sobre unha pedra de 14 metros de altura aberta cun gran arco que dá acceso ao antigo cemiterio. O claustro do mosteiro foi destruído, de certo, no incendio do ano 1640 e nesa mesma época alzouse o novo e sobrio priorado de planta rectangular que, despois da exlaustración do XIX, converterase en casa parroquial.

DÚO DE GUITARRAS (HUNGRÍA)

KATONA TWINS GUITAR DUO

domingo 6 marzo 20:30h | Igrexa Santa Naría Nai | Entrada libre

KATONA TWINS

Considerados polo *Daily Telegraph* “o mellor dúo de guitarra clásica que se coñece”, Peter e Zoltan Katona traspasaron os límites da música clásica e achegáronse sen esforzo a estilos máis populares. Ofreceron concertos nas salas máis prestixiosas do mundo, como o Carnegie Hall de Nova York, Wigmore Hall de Londres, Concertgebouw de Amsterdam, Konzerthaus de Viena, Tchaikovsky Concert Hall de Moscova, Suntory Hall de Toquio ou a Philharmonie de Berlín. En 2009, como solistas da “Night of the Proms”, tocaron ante medio millón de persoas por toda Europa con artistas como Yo-Yo Ma e Kathryn Stott e tamén coa BBC Concert Orchestra e a London Sinfonietta.

Os Katona gañaron numerosos premios. En 1993 acadaron o primeiro premio en Montelimar (Francia) e Bubenreuth (Alemaña) e outorgóuselle o Premio á Cultura da cidade de Kassel (Alemaña). En 1995 gañaron o S.T. Johnson Foundation Prize (Inglaterra), en 1996 o Laura Ashley Prize (Inglaterra) e en 1997 o Young Concert Artist Trust de Londres.

En 1998 lograron o Concert Artists Guild Competition de Nova York, feito que deu pulo a unha serie de concertos polos Estados

Unidos, incluíndo o debut no Carnegie Hall. En 2004 acadaron o premio da Fundación Borletti-Buitoni, fito que os converteu nos primeiros guitarristas en conquistalo na historia da fundación.

O seu amplo repertorio abrangue desde Bach e Mozart a Piazzolla e aos arranxos de seu de clásicos do pop. Nos programas tamén inclúen concertos para dúas guitarras e orquestra como os de Rodrigo, Vivaldi, Piazzolla e Tedesco. Varios compositores escribiron para eles e dedicáronlles obras.

A BBC e outras canles internacionais de televisión e radio convidáronnos a gravar en numerosas ocasións. Os CD inclúen obras de Scarlatti, Handel, Rodrigo, Albéniz, Piazzolla, Manuel de Falla, Mozart e Bach.

Peter e Zoltan estudaron en Budapest, Frankfurt e na Royal Academy of Music de Londres, con mestres do talle de Julian Bream e John Williams. Oriúndos de Hungría, teñen nacionalidade alemá e actualmente residen en Liverpool (Inglaterra).

KATONA TWINS
PROGRAMA

PARTE I (40 min)

G.F. HANDEL (arr. KATONA)

Chacona en Sol Mayor HWV 435 (1685-1759)

JOAQUÍN RODRIGO

Sonada de Adiós (1901-1999)

Serenata Española

Danza de la Amapola

ASTOR PIAZZOLLA

Introducción - Otoño Porteño (1921-1992)

ISAAC ALBÉNIZ (arr. KATONA)

Evocación (1860-1909)

El Puerto

Asturias

PARTE II (40 min)

JOAQUÍN RODRIGO

Tonadilla (1901-1999)

Allegro ma non troppo

Minuetto pomposo

Allegro vivace

ENRIQUE GRANADOS (arr. KATONA)

Oriental (Danza Española Nº 2)

(1867-1916)

PETER KATONA

The Karamazov Brothers

DOMENICO SCARLATTI (arr. KATONA)

Sonata en Do menor (1685-1757)

KATONA TWINS

Scarlatti's Metamorphosis

No lugar no que agora se ergue esta igrexa do século XVIII, existiu, segundo se di, un templo construído polos suevos convertidos ao cristianismo despois de que San Martiño de Tours obrase o milagre de curar o fillo do rei Carriarico, que, ao parecer, tivo corte en Ourense. O primitivo edificio, que era por entón a catedral da cidade, foi arrasado nas sucesivas incursións normandas e árabes e reconstruíuse no ano 1084, como reza na inscrición que se conservou na porta norte.

Cando se fixo a nova catedral no século XII, a igrexa quedou reducida a capela funeraria e en 1722 foi derrubada porque ameazaba ruína.

O templo actual benefíciase da perspectiva que lle dá a escalinata que sae da praza Maior. Acaroado polo sur ao antigo pazo episcopal e polo norte á bela praciña da Madalena, álzase coa súa planta dunha soa nave e transepto, sobre o que se ergue unha cúpula. A fachada barroca de tres corpos acolle catro dobres columnas que se cre pertenceron á antiga edificación sueva.

A titular da igrexa é Santa María que ten unha representación no centro do retablo do altar maior. A imaxe sedente de factura barroca retráttaa como unha señora ricamente adornada co Neno no colo. O día de Pascua é levada en procesión ata a capela do Santo Cristo da catedral.

SANTA MARÍA NAI

CONFERENCIA

CECILIA RODRIGO

luns 7 marzo 20:30h | Lico | Entrada libre

75 años con el concierto de Aranjuez.

El otro Joaquín Rodrigo: proceso compositivo de un músico ciego.

CELIA RODRIGO

Marquesa de los Jardines de Aranjuez. Filla única de Joaquín Rodrigo.

Dedicada á danza clásica desde a nenez, dirixiu ata 1987 unha escola de ballet en Bruxelas, cidade a que se trasladou a vivir despois de contraer matrimonio con Agustín León Ara, violinista de renome internacional e membro numerario da Real Academia de Bellas Artes de San Fernando.

En 1989 creou a editorial Ediciones Joaquín Rodrigo co fin de editar, salvagardar e difundir a obra de seu pai. Nos anos 1999 e 2006, recibiu o premio á mellor editorial de música clásica.

Cecilia Rodrigo presidiu a Asociación de Editores Españoles de Música Sinfónica entre os anos 1999 e 2002. Hoxe en día, é a presidenta da Fundación Victoria y Joaquín Rodrigo, constituída no ano 2000. Entre os variados obxectivos da Fundación están ofrecer premios en numerosos concursos internacionais de interpretación e impulsar a investigación sobre Joaquín Rodrigo, facilitando o acceso á valiosa información contida no fondo informatizado do seu arquivo. Ao redor de tan importante legado, a Fundación desenvolve un extenso labor cultural que inclúe a montaxe de exposicións e a participación en actividades dedicadas

á obra de Joaquín Rodrigo e da súa esposa, tales como conferencias e publicacións, e ofrece un especial apoio á programación das obras musicais do insigne autor. Cómpre destacar o concerto organizado en abril de 2013 no Museo Sorolla de Madrid, en colaboración coa Fundación Sorolla.

Na actualidade, a Fundación encóntrase inmersa en difundir a imaxe de Joaquín Rodrigo entre a infancia e a mocidade. Mantivo convenios con universidades para fomentar a investigación entre o estudantado de musicoloxía e realiza numerosas intervencións en diversos centros de ensino para transmitir a vida e a música do mestre entre os cativos.

En 2006, a Fundación convocou o Concurso Internacional de Interpretación Joaquín Rodrigo. De periodicidade bianual, prolongouse ata 2008 nas modalidades de guitarra e canto, e violín e piano, en Madrid.

A Fundación Victoria y Joaquín Rodrigo recibiu o premio Avon 2003 de Xapón, atribuído a unha institución sen ánimo de lucro polo seu especial apoio aos intérpretes novos.

ARPA DE DÚAS ORDES (ESPAÑA)

MANUEL VILAS

mércoles 9 marzo 20:30h

Museo Arqueológico | Entrada libre

MANUEL VILAS

Nace en Santiago de Compostela, onde inicia os estudos musicais. Estuda en Madrid con Nuria Llopis e en Milán con Mara Galassi. Colaborou con numerosos grupos como Les Musiciens du Louvre, Al Ayre español, La Galanía, Orquesta Barroca de Sevilla, Coro Nacional de España, Los Músicos de Su Alteza e tamén como solista nos máis importantes festivais de Europa, USA e América latina.

Colaborou en máis de 60 discos con diferentes grupos e discográficas e foi o primeiro arpista en ofrecer un curso de arpa barroca española en USA e Cuba.

Actualmente está centrado nun proxecto de recuperación de pezas vocais do Barroco español interpretadas co acompañamento da arpa de dúas ordes. Deste proxecto ata este momento saíron catro CD: un para a discográfica Naxos coas tonadas de Sebastián Durón coa soprano Raquel Andueza; outro coa *mezzo* Marta Infante titulado *Tonos al arpa para Enchiriadis*; un terceiro coa soprano Estrella Estévez para Arsis e moi recentemente para a compañía La mà de guido os tons de José Marín co tenor Felix Rienth.

É o director artístico do proxecto de gravación dos 100 tons do *Manuscrito Guerra* (século XVII), manuscrito que investiga desde hai máis de dez anos e cuxa gravación integral publica na discográfica Naxos en 6 CD.

En 2008 funda o grupo Ars Atlantica, que se presenta no festival Via Stellae (Santiago de Compostela) coa estrea en tempos modernos das cantatas procedentes do palacio que a familia Contarini posuía preto de Venecia. A gravación destas cantatas, xunto á *mezzo* Marta Infante, foi galardoada en Holanda co premio Prelude Classical Music 2010.

Hai pouco foi convidado para representar a España no VI Festival Mundial del Arpa en Asunción (Paraguay), feito que o converteu no primeiro arpista en ofrecer un recital de arpa de dúas ordes neste país.

Entre os próximos proxectos están concertos nos festivais de Gante (Bélxica) e Ostrava (República Checa) con Marta Infante e a gravación do primeiro disco como solista coa primeira gravación completa en arpa de dúas ordes das 22 danzas do libro *Luz y Norte* de Ribayaz (Madrid 1677).

ECOS DE DOUS ORBES

A arpa e a súa música en España e América latina (séculos XVI, XVII e XVIII) **60 min**

Libro de cifra nueva para tecla, arpa y vihuela de Luis

Venegas de Henestrosa (1557)

ANÓNIMO

Mira Nero

GRACIA BAPTISTA (?)

Conditor alme

ANTONIO DE CABEZÓN (1510-1566)

Romance: para quién crié yo cabellos

Fray Juan Bermudo

Cantus del modo cuarto

Alonso Mudarra (c.1510-1580)

Tiento para arpa

Fantasia que contrahace la harpa en la manera de Ludovico

Luz y norte, libro de arpa de Lucas Ruiz de Ribayaz (1677)

Rugero

Espanoletas

Zarambeques

Pezas anónimas das misións de Chiquitos (Bolivia, século XVIII)

Primavera

Calpe

Pastoral

Santiago de Murcia (1637-1739)

El cotillón

Anónimo (séculos XVII e XVIII)

Folías

Diego Fernández de Huete (1643-1713)

Paracumbé

Canarios

Anónimo mexicano (século XVIII)

Danzas do manuscrito de José María García:

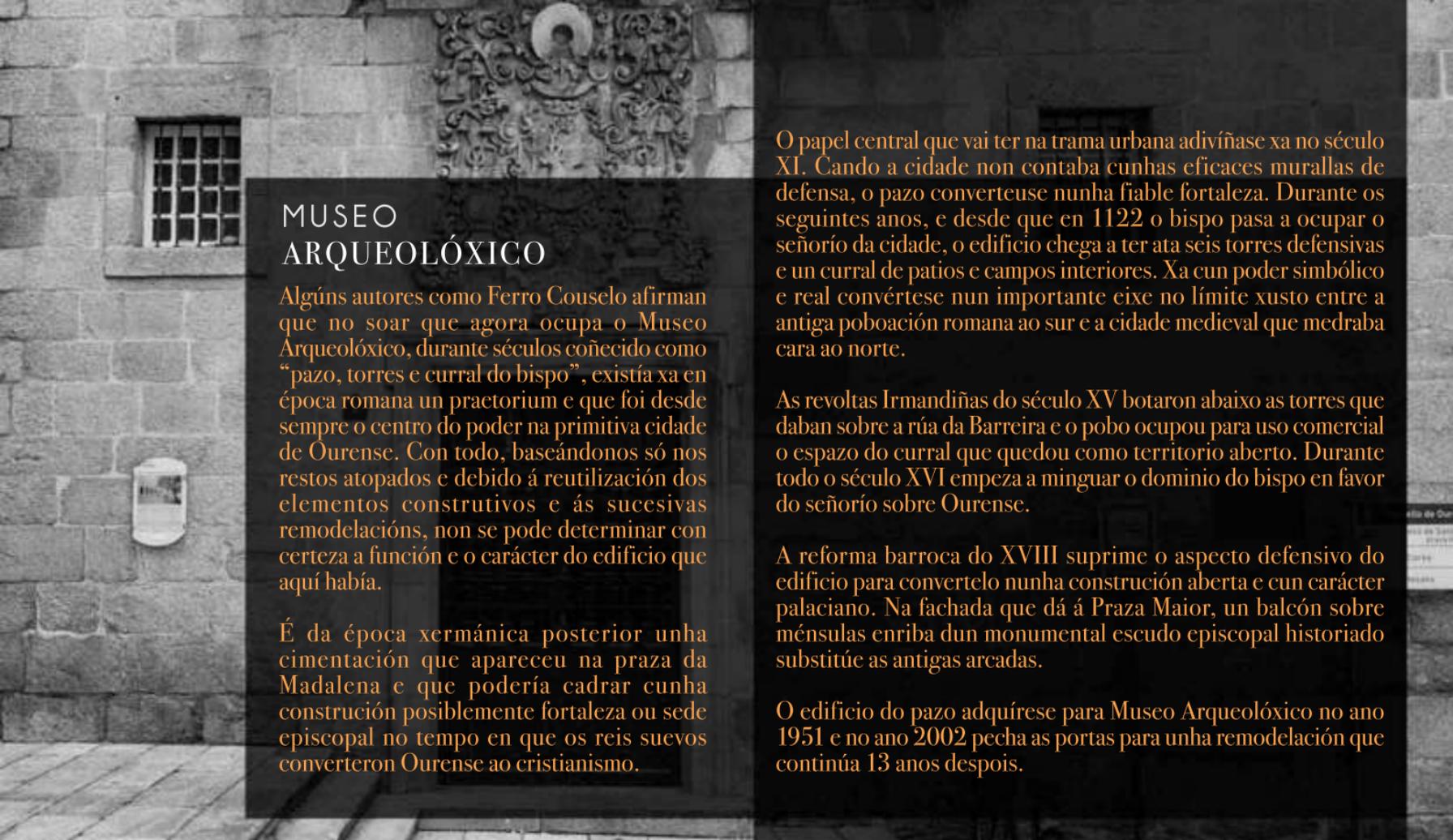
The black Joak ou negro do corpo blanco

El babau

La chaquerigri

Anónimo hispanoamericano (século XVIII)

La guaracha

MUSEO ARQUEOLÓXICO

Algúns autores como Ferro Couselo afirman que no soar que agora ocupa o Museo Arqueolóxico, durante séculos coñecido como “pazo, torres e curral do bispo”, existía xa en época romana un praetorium e que foi desde sempre o centro do poder na primitiva cidade de Ourense. Con todo, baseándonos só nos restos atopados e debido á reutilización dos elementos construtivos e ás sucesivas remodelacións, non se pode determinar con certeza a función e o carácter do edificio que aquí había.

É da época xermánica posterior unha cimentación que apareceu na praza da Madalena e que podería cadrar cunha construción posiblemente fortaleza ou sede episcopal no tempo en que os reis suevos converteron Ourense ao cristianismo.

O papel central que vai ter na trama urbana adivíñase xa no século XI. Cando a cidade non contaba cunhas eficaces murallas de defensa, o pazo converteuse nunha fiable fortaleza. Durante os seguintes anos, e desde que en 1122 o bispo pasa a ocupar o señorío da cidade, o edificio chega a ter ata seis torres defensivas e un curral de patios e campos interiores. Xa cun poder simbólico e real convértese nun importante eixe no límite xusto entre a antiga poboación romana ao sur e a cidade medieval que medraba cara ao norte.

As revoltas Irmandiñas do século XV botaron abaixo as torres que daban sobre a rúa da Barreira e o pobo ocupou para uso comercial o espazo do curral que quedou como territorio aberto. Durante todo o século XVI empeza a minguar o dominio do bispo en favor do señorío sobre Ourense.

A reforma barroca do XVIII suprime o aspecto defensivo do edificio para convertelo nunha construción aberta e cun carácter palaciano. Na fachada que dá á Praza Maior, un balcón sobre ménsulas enriba dun monumental escudo episcopal historiado substitúe as antigas arcadas.

O edificio do pazo adquirese para Museo Arqueolóxico no ano 1951 e no ano 2002 pecha as portas para unha remodelación que continúa 13 anos despois.

ENSEMBLE MEDIEVAL (ITALIA)

LAREVERDIE

venres 11 marzo 20:30h | Igrexa de Santa María Nai | Entrada libre

Claudia Caffagni / voz e laúde

Livia Caffagni / voz, frutas e viola de arco

Elisabetta de Mircovich / voz e viola de arco

LAREVERDIE

En 1986 dúas parellas de mozas irmás italianas fundaron o grupo medieval laReverdie, nome relacionado co xénero poético que celebra o regreso da primavera e que, en certo modo, transmite a esencia principal dun *ensemble* que leva trinta anos cativando a público e crítica por igual, con variadas propostas de programas e amplo repertorio de música medieval e do primeiro Renacemento.

O estudo profundo das obras e a súa experiencia xuntas durante todos estes anos de intensa actividade converteron laReverdie nun conxunto único, tanto polo extraordinario entusiasmo que comparten e comunican ao público como polo virtuosismo natural como cantantes e intérpretes instrumentais.

laReverdie ofreceu concertos por toda Europa e América e as súas gravacións foron emitidas por emisoras de ambos os dous continentes. O grupo ten máis de vinte CD, quince deles para a casa discográfica Arcana e coproducidos pola compañía alemá WDR, que recibiron varios premios da crítica europea, como o Diapason d'Or de 1993 que supuxo o pulo definitivo da súa carreira. As dúas últimas gravacións foron candidatas ao mellor CD do ano nos International Classical Music Awards de 2010 e 2014, na categoría de música antiga. O último CD, Venecie Mundi Splendor (2015), recolle música festiva da República de Venecia entre os anos 1330 e 1430.

Desde 1997 as compoñentes de laReverdie deron cursos e clases maxistras en foros tan prestixiosos como o Curso Internacional de Música Antiga de Urbino en Italia ou o Festival Trigonale en Austria. Son habituais as súas clases e colaboracións en conservatorios e escolas de música, como a Civica Scuola di Musica Claudio Abbado en Milán ou a Staatliche Hochschule für Music en Trossingen (Alemaña).

laReverdie colaborou en proxectos especiais de institucións, músicos e artistas do talle de Franco Battiato, Moni Ovadia, Carlos Núñez, Teatro del Vento, Gerard Depardieu, Mimmo Cuticchio e David Riondino.

HORTUS DELICARUM

Florilexio musical en Francia e Italia (séculos XII-XIV) 60 min

Herrad von Landsberg (c.1125-1195)*Leto Leta concio –conductus**Anónimo francés (século XIII)**Quar nueg et jorn trist soi et esbahit –laio*

pola morte de Giovanni

da Cuccagna, 1272

Anónimo francés (século XIII)*Je m'estoie/docebit –motete**S'on me regarde/ Hé mi enfant –motete***Anónimo italiano** (século XIV)*Lamento di Tristano e Rotta – danza***Anónimo francés** (século XIV)*Les l'ormel/Mayn se leva sire gayrin –motete***Johannes Vaillant** (1369-c.1400)*Par mantes foyz –virelai***Magister Piero** (século XIV)*Con bracchi assai –caccia***Jacopo da Bologna** (1335-1360)*In su bei fiori –madrigal**Per sparverare –caccia**Aquila altera/Creatura gentil/Uccel di Dio –madrigal***Francesco Landini** (c.1325-1397)*Giunta vaga biltà –ballata**Chosì pensoso –caccia***Johannes Ciconia** (c.1370-1412)*Una Panthera in compagnia di Marte –madrigal**Venezie, Mundi splendor/Michael, qui stena domus –motete*

na honra da cidade de Venecia e de Michele Steno, dux de Venecia.

Doron David Sherwin*Diana stella (1994) –instrumental*

Encontro
co arpista
Manuel Vilas

Mércoles 9 de marzo de 2016,
ás 16:00 h na Aula Antonio Jaunsarás

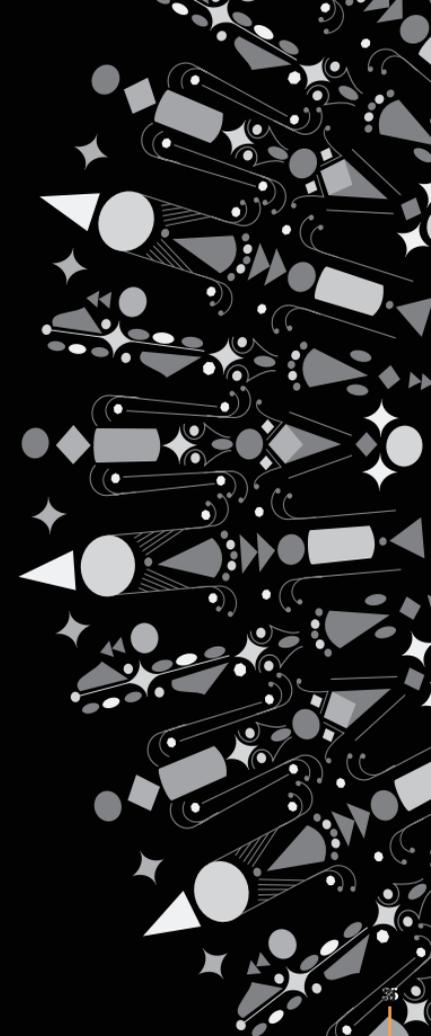

Encontro
co ensemble medieval
laReverdie

Xoves 10 de marzo de 2016,
ás 19:00 h na Aula Antonio Jaunsarás

CONSERVATORIO PROFESIONAL DE MÚSICA de Ourense

CORO DE CÁMARA (PORTUGAL)
CAPELLA DURIENSIS

sábado 12 marzo 19:30h

Mosteiro de San Salvador, Celanova | Entrada libre

Sopranos / Paula Ferreira, Inès Flores, Sandra Azevedo, Rita Venda
Altos / Tiago Ribeiro, Joana Vieira

Tenores / Jorge Barata, Hugo Pereira, Vitor Sousa
Baixos / Pedro Ferreira, Igor Vale, Sergio Ramos, Francisco Reis

CAPELLA DURIENSIS

Desde 2010, Capella Duriensis promove a cultura musical portuguesa a través de actuacións en mosteiros e monumentos dentro e fóra de Portugal. No primeiro ano da formación, o *ensemble* actuou nos festivais de Leiria, Alcobaça, Os Açores e Lisboa. Os seus programas son únicos e variados, combinando música do Renacemento e medieval, cancións populares de toda Europa, música relixiosa da igrexa ortodoxa e obras dos séculos XX e XXI.

Despois dunha xira polo Reino Unido en 2012, o grupo Capella Duriensis foi descrito como un “marabilloso embaixador” da música portuguesa. Este papel cultural de embaixadores desenvolveuse a través de actuacións e xiras durante 2014-2015 no oeste do Reino Unido (Catedral de Truro, Abadía de St. German), Londres (St. George, en Hanover Square), Países Baixos (Festival Internacional de Música Antiga de Utrecht) e Croacia (Noites musicais de St. Donat, Zadar).

O *ensemble* segue a realizar con regularidade as súas presentacións en Portugal, e actuou como convidado no Festival Internacional de Música de Marvão (baixo a dirección de Christoph Poppen), no ciclo da Rota do Románico, no Festival Música en São Roque de

Lisboa e no ciclo Espaços da Polifonia, creado pola Dirección Regional de Cultura do Norte de Portugal.

Quizás o logro máis significativo é un novo contrato coa casa discográfica NAXOS, para gravar unha serie de CD que leva por título *Portuguese vocal masterpieces of the 16th and 17th Centuries*. O primeiro conxunto de tres CD contén unha serie de obras musicais sacras e profanas non gravadas anteriormente, que permiten crear un retrato musical de Portugal durante os anos máis ricos da súa historia cultural.

O director **Jonathan Ayerst** formouse como neno cantor nas catedrais inglesas de Truro e Wells e posteriormente desenvolveu a súa carreira como pianista, organista e director de coro. En 2000 foi designado pianista principal da Remix Ensemble Casa da Música (Oporto) participando en festivais de música de toda Europa. En 2004 foi designado organista de St. Benet Fink, en Londres, e desenvolveu unha serie de improvisacións tituladas A Modal Pilgrimage interpretadas en Santiago de Compostela con Antonio Aguiar. As súas composicións para órgano foron emitidas na BBC Radio 4.

CAPELLA DURIENSIS
PROGRAMA

(60 min)

Carlo Gesualdo (c.1560-1613)

Sacrae Cantiones - Libro II (a 6 e 7 voci) 1603, *Sana me*

Francis Poulenc (1899-1963)

Litanies à la Vierge Noir

Kyriale de Guimarães

Canto gregoriano

Manuel Cardoso (1566-1650)

Magnificat Quinti toni, a 4

Francis Poulenc (1899-1963)

Quatre petites prières de Saint François d'Assise

Diogo Dias Melgás (1638-1700)

Lamentação de Quinta-Feira Santa

Galina Grigorjeva (1962)

On Leaving

O MOSTEIRO SAN SALVADOR DE CELANOVA

O mosteiro de Celanova, coñecido popularmente como mosteiro de San Rosendo, aínda que a súa advocación orixinal é a de San Salvador, é o resultado da evolución histórica e arquitectónica que experimentou o edificio. Eixe da vida comercial e social da comarca, centro da cultura e dos servizos sociais no pasado, na súa fábrica rexístranse as épocas de maior esplendor da súa historia.

O ora et labora, que condensa a regra beneditina, tradúcese na súa arquitectura. O *ora* no templo, dedicado actualmente a igrexa parroquial, así como no claustro regular ou procesional, tamén coñecido como claustro barroco.

O *labora* no outro claustro, o do Poleiro, e nas dependencias que se agrupan arredor dos dous, onde se sitúan a botica, a biblioteca, as cociñas (con patio de servizo) e os cuartos.

A IGREXA

Arquitectonicamente, a igrexa é unha construción de planta de cruz latina, con tres naves de tres tramos cada unha e unha transversal para formar o cruceiro. Foi levantada no século XVII sobre outra anterior probablemente de estilo románico. A fachada, solemne e repousada, foi a primeira gran realización arquitectónica coa que se levou a cabo a transformación da igrexa románica nun suntuoso templo clasicista e barroco. Nela destacan as imaxes de San Bieito (centro), San Rosendo (dereita) e o que fora bispo de Guadix, San Torcuato (esquerda), así como o escudo abacial baixo unha espectacular coroa baleirada presidindo o edificio.

A dirección da obra da igrexa e a súa traza son de Melchor de Velasco, arquitecto clasicista co que colaboran outros monxes arquitectos. A monumental cúpula, obra de Pedro de Monteagudo, está decorada con sartas de froitas, escudos nas pendentes e pinturas de carácter haxiográfico. No interior destacan o Retablo Maior, de Francisco de Castro Canseco, o Coro Alto (século XVI) e o Coro Baixo, cunhas monumentais portas do século XVIII, o órgano (século XVIII) e a sancristía, que contén cadros de Gregorio Ferro (1742-1812), pintor galego de recoñecida sona que chegou a competir con Velázquez por un posto na Corte.

QUINTETO DE VENTO METAL (ESPAÑA)

SPANISH BRASS

LUUR METALLS

domingo 13 marzo 19:00h | Teatro Principal

Carlos Benetó Grau / trompeta
Juanjo Serna Salvador / trompeta
Manuel Pérez Ortega / trompa
Inda Bonet Manrique / trombón
Sergio Finca Quirós / tuba

SPANISH BRASS LUUR METALLS

Cunha traxectoria de máis de 25 anos no mundo da música de cámara, Spanish Brass Luur Metalls é un dos quintetos máis dinámicos e consolidados do panorama musical español. Ademais de ter participado nalgúns dos festivais máis importantes de música e de realizar actuacións por todo o mundo, tocou na gala dos Premios Príncipe de Asturias en 1995, gravaron a música da obra teatral *La Fundación*, de Buero Vallejo para o Centro Dramático Nacional, e a banda sonora da película *Descongélate*, de Félix Sabroso, para a produtora El Deseo. Publicou vinte traballos discográficos, entre eles un DVD-CD e un dobre CD recompilatorio, que mostran as súas múltiples facetas: *Luur-Metalls Spanish Brass Quintet* (1996), *No Comment* (1998), *La Escalera de Jacob* (2000), *SPANISH BRASS Luur Metalls & Friends* (2001), *Delicatessen* (2002), *Caminos de España* (2003), *Absolute con Christian Lindberg e Ole E. Antonsen* (2004), *Gaudíum* (2005), *Metàl·lics* (2006), *Retaule de Nadal co Orfeó Valencià Navarro Reverter* (2006), *SBALZ Brass Ensemble* (2007), *Brass and Wines con Steven Mead*

(2008) e *Brassiana con Lluís Vidal Trio* (2008), *The Best of Spanish Brass* (2009), *SBLM* (2009), *Tell me a Brass Story* (2012), *viBRASSions* (2012), *Metalls d'Estil con Pep "Botifarra"* (2013), *25* (2014) e *SuBLiMe Christmas* (2014).

Paralelamente á actividade de concertos, SBLM organiza tres festivais dedicados aos instrumentos de metal de carácter internacional: o Festival Spanish Brass Alzira (www.sbalz.com), o Brassurround (www.brassurround.com) e o Brass&Wines (www.brassandwines.com), onde se reúnen cada ano destacados solistas internacionais, grupos e profesores de metal de maior prestixio internacional.

O grupo está patrocinado por Buffet Group e toca con trompetas B&S, trompa Hans Hoyer, trombón Courtois e tuba Melton. Ademais, recibe apoio da Generalitat Valenciana e do Ministerio de Cultura-INAEM.

www.spanishbrass.com

SPANISH BRASS LUUR METALLS

PROGRAMA

PARTE I (30 min)

J. S. Bach (arr. Thierry Thibeau)

Preludio e Fuga en Do menor, BWV 549

Giuseppe Verdi (arr. Carlos Benetó)

Overtura de La forza del destino

Vincent Persichetti

Parable II for Brass Quintet, Op. 108

PARTE II (35 min)

Piaf Forever (arr. Thierry Caens)

Manuel Palau (arr. Francisco Zacarés)

Coplas de mi Tierra

Pascual Piqueras

De Cai

Ramon Cardo

Pentabrass

Antonio Carlos Jobim (arr. Enrique Crespo)

Chega de Saudade

Lee Morgan (arr. Jesús Santandreu)

The Sidewinder

TEATRO PRINCIPAL

Santiago Sáez Pastor decidiu construír na década de 1830 o Teatro Principal, na rúa da Paz, antiga rúa dos Zapateiros. Ao parecer, foi unha especie de vinganza porque venderon o palco que el tiña reservado, nun día de función, no vello teatro.

Levantou o novo no lugar onde tiña a súa vivenda e o seu negocio, un banco. O edificio foi un pequeno teatro “á italiana”, é dicir, cun patio de butacas e palco na planta baixa, tres pisos de palcos e escenario. O teito con decoración vexetal e xeométrica. A parte que daba á rúa tiña planta baixa, que era o vestíbulo do teatro, e catro alturas que se destinaban a vivendas.

Foi, durante bastantes anos, o único teatro público da cidade e o lugar de ocio máis selecto. Era o centro da vida social e cultural e nel houbo concertos, zarzuelas, obras teatrais, bailes, mitíns, etc. O poeta Zorrilla leu os seus versos no Principal, Concepción Arenal e Emilia Pardo Bazán participaron nun concurso literario e personaxes como Calvo Sotelo ou Gil Robles organizaron nel importantes actos políticos.

No 1912 o cine chega a Ourense e o Teatro Principal, tres anos despois, proxecta a súa primeira película, *Viva el Rey*, nunha sala remodelada e adaptada ás novas necesidades.

Na transición pechouse e estivo a piques de desaparecer. “Trátase de salvar o Principal” foi a consigna dun grupo encabezado por artistas, profesores, arquitectos e xente da vida pública ourensá, que logrou que a remodelación comezara a principios dos anos 80. O Teatro Principal reinaugurouse en 1992.

ORGANIZA

Concello de **OURENSE**

COORGANIZA

DEPUTACIÓN
OURENSE

COLABORAN

Axencia Galega das
Industrias Culturais

XUNTA
DE GALICIA

AGRADECIMENTOS

Teatro Principal
de Ourense

Museo Arqueolóxico

CONCELLO
DE ESGOS

CONCELLO
DE CELANOVA

El Licco de Ourense

cmus

VILERMA

CH
Carrís Hoteles

EXCMO. CABIDO DA SANTA
IGREXA CATEDRAL
SAN MARTIÑO DE OURENSE

deimpresión
impresión digital | soluciones artes gráficas

arteficción
EQUIPAMIENTOS ESCÉNICOS

SERVIZO DE GARDERÍA

A organización do Festival Pórtico do Paraíso quere facilitar aos pais e nais espectadores a súa asistencia a este evento, polo que poderán deixar os seus fillos e fillas na **ludoteca Novolandia INDIANA BILL, situada no número 10 da rúa Ramón Cabanillas de Ourense, teléfonos 988 24 23 22/ 698 158 386/ 698 127 838.**

Este espazo, adicado aos nenos dun a doce anos de idade, de forma extraordinaria pechará máis tarde do habitual, co fin de cubrir a franxa horaria dos actos do Festival durante os seguintes días de marzo:

Días 4, 6, 9, 11 e 12 (concertos)

Os pais interesados nesta actividade só aboarán o 50% da tarifa normal. Para isto, deberán presentar na ludoteca Novolandia INDIANA BILL un bono, previamente selado por persoal da organización no descanso do concerto ou tras a súa finalización.

ORGANIZA
Concello de Ourense

COORGANIZA
Deputación de Ourense

COLABORA
Asociación Pórtico Musical
AGADIC
XUNTA DE GALICIA

DIRECCIÓN ARTÍSTICA
Juan Enrique Miguéns

COORDINACIÓN E XESTIÓN
Conchi da Silva

PRESENTACIÓN DOS CONCERTOS
Rafael Costas
Alexandre Delgado
Esteban Hernández

ENDEREZO
Festival de Música Pórtico do Paraíso
Concellería de Cultura
Rúa da Canle, 2
32004 Ourense

INFORMACIÓN

info@porticodoparaiso.com
www.porticodoparaiso.com

fest^{clásica}

do 4 ao 13 de marzo de 2016

www.porticodoparaiso.com

Concello de
OURENSE

COORGANIZA

COLABORAN

ASOCIACIÓN
PÓRTICO MUSICAL

AGADIC

XUNTA
DE GALICIA